

søgelse er tilendebragt, at søge gennemført de størst mulige Besparelser ogsaa paa disse Omraader.

Formaalet med de Udgiftsreduktioner, som indeholdes i Regeringens Forslag, er selvsagt at tilvejebringe Mulighed for en Nedsættelse af de offentlige Byrder, som nu hviler alt for tungt paa Erhvervslevet. I saa Henseende er der allerede af Ministeren for offentlige Arbejder fremsat Forslag for Rigsdagens Finansudvalg om Nedsættelse af Statsbanernes Godstakster til et Beløb af ca. 15 Mill. Kr. Men vedrørende en Nedsættelse af Statsskatterne vil det være fornødent først at søge nærmere Underretning om, i hvor høj Grad den svigtende Skatteevne maa forventes at nedbringe Statens Indtægter i det kommende Finansaar. Som tidligere udtalt er det Regeringens Hensigt, saa snart Muligheden derfor foreligger, at søge gennemført saadanne Ændringer i den bestaaende Skattelovgivning, at Opsparingen fremmes, og at det Kapitalforbrug, som i de senere Aar har fundet Sted her i Landet, og som Statsmagten har sin store Del af Ansvaret for, bringes til Ophør.

Danske Erhvervsvirksomheder er for Tiden ude for store økonomiske Vanskeligheder, fordi Produktionsomkostningerne — herunder ogsaa Skatter og Afgifter til det offentlige — stadig holdes oppe paa et Niveau, som ikke er afpasset efter den skete Kronestigning, og som derfor svækker samtlige danske Erhverv i deres Konkurrenceevne overfor Udlandet og vanskeliggør Afsætningen baade hjemme og ude. Under disse Omstændigheder er det maaske kun rimeligt, om det fra Erhvervskredse maatte blive hævdet, at de Udgiftsreduktioner, som her bringes i Forslag, ikke er tilstrækkelige, fordi Nedsættelsen, naar den sættes i Forhold til Statens og Kommunernes samtlige Udgiftsbudgetter, ikke udgør den Procentdel, som Kronestigningen anviser.

Paa mange Omraader tror jeg dog, at man under Hensyn til de Reduktioner, som siden Højkonjunktorens Toppunkt allerede har fundet Sted, ved nærmere Overvejelse vil finde, at det, Regeringen nu bringer i Forslag, i hvert Fald paa det allernærmeste svarer til, hvad der i Øjeblikket med Rimelighed kan kræves. Paa andre Omraader, og det gælder ikke mindst visse sociale Foranstaltninger, skal det indrømmes, at en bogstavelig Gennemførelse af Parikronen ikke er bragt i Forslag. Men heroverfor maa det erindres, at saa længe Erhvervsvirksomhederne ikke

har fundet det rette Prisniveau, vil det være vanskeligt for Staten helt og fuldt at afpasse alle Udgifter i Forhold til Kronestigningen.

I denne Forbindelse ønsker jeg at fremhæve, at Regeringen under Udarbejdelse af de Lovforslag, som nu fremsættes, i høj Grad har gjort sig det magtpaaliggende, at Opfyldelsen af de Formaal, de paagældende Lovbestemmelser tager Sigte paa, ikke forringes, og at der tages et rimeligt Hensyn til de Dele af Befolkningen, som Udgiftsreduktionerne i første Linie rammer. Som Følge heraf har en simpel Omregning af de forskellige Udgiftsposter ikke kunnet bringes i Anvendelse, en Fremgangsmaade, der i øvrigt vilde være saa meget mere urimelig, som de forskellige Udgiftsposter har været Genstand for en højst forskellig Stigning siden Normalaaret 1914. De paagældende Lov er af disse Grunde og under Hensyn til den fuldstændig ændrede økonomiske Situation underkastet ret dybtgaaende Ændringer, der tilsigter, at de fornødne Udgiftsreduktioner kan gennemføres paa en forsvarlig Maade.

Om hele den Del af vor Udgiftslovgivning, som nu foreslaas ændret, gælder det, at den ikke har været underkastet nævneværdige Ændringer af økonomisk Art, siden Kronestigningen fandt Sted, og at den derfor i dette Øjeblik er ganske upaavirket af den stærkt forhøjede Kroneværdi. Hvis denne Lovgivning fortsat opretholdes uden Ændringer, betyder det en reel Udgiftsforøgelse af et betydeligt Omfang for Statens og Kommunernes Budgetter og en stærk Forhøjelse af samtlige lovbundne Bevillinger. Skønt de Ændringer, som nu bringes i Forslag, nominelt fremtræder som en Nedsættelse, en Nedskæring af de offentlige Udgifter, saa betyder de i Virkeligheden kun en omtrentlig à-jour-Føring af Udgiftsbeløbene i Forhold til den skete Forøgelse af Kronens Værdi.

Det er Regeringens Opfattelse, at de Udgiftsreduktioner, som nu bringes i Forslag, burde have været gennemført paa et tidligere Tidspunkt, nemlig umiddelbart efter den overordentlig hurtige Kronestigning i Sommeren 1925. Meget vilde have set anderledes ud i vort Land, hvis denne i og for sig selvfølgeliges Konsekvens af Kronestigningen var blevet respekteret. Men desto vigtigere er det da nu, at Regering og Rigsdag i Fællesskab snarest muligt indordner vort Lands offentlige Udgifter under de for Tiden herskende økonomiske Vilkaar.